

Udvalget, efter Statsrevisionens Mening ibetmindste gaaer ind paa at tage en Beslutning, som er aldeles i Strid med den, der blev tagen dengang, da dette Spørgsmaal første Gang forelaa. Det hedder nemlig i hiin Motivering: „Honorarer for Expeditionssecretairene ere opførte med Tillæg af $\frac{2}{5}$ efter Sædomskrivning, hvilket Tillæg efter Udvalgets Opfattelse af Loven af 31te Marts 1860 ikke kan finde Hjemmel i Lovens Ord. Foruden at det af Lovens §§ 5 og 7 fremgaaer som et Princip i Loven, at Honorarer ikke berettiger til Sædtillæg, er det under Behandlingen i Thinget (Folkethingstidenden for 11te Session, Sp. 3072) tydeligt udtalt, at den de runde Summer i § 4 tillagte Forhøielse af $\frac{2}{5}$ efter Sædomskrivning ikke skal forstaaes saaledes, at de Bestillingsmænd, som lønnes af disse Summer, skulle have Ret til at fordrø det betegnede Tillæg til deres Lønninger (Ordføreren: Hør!), men saaledes, at det hele Beløb stilles til Ministerens Raadighed for at anvendes til efter Tiderne og Omstændighederne at forbedre de underordnede Bestillingsmænds Lønninger, der afholdes af de runde Summer; og Lovens Princip for Honorarer er saaledes uberørt af dette Tillæg.“ Jeg vil bede det ærede Medlem, som raabte „Hør“, at lægge Mærke til disse sidste Ord: „og Lovens Princip for Honorarer er saaledes uberørt af dette Tillæg“, samt ligeledes til Begyndelsen. Det er denne Beslutning af Rigsdagen, der har gjort, at Statsrevisionen har indstillet, at disse 12 Rd. skulde udgaae. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 22, at Minoritetens Indstilling skal udgaae, skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at Grunden til Minoritetens Indstilling er den, at den har troet, at Statsrevisionen maatte være uberettiget til i Forening med Ministeriet at udslutte nogenformelt Forbring i Bøgerne. De 1,794 Rd. vare vel blevne førte indenfor Linien, men det har ikke været Statsrevisionen klart, at dette er steet ved et Votum af Rigsdagen, og i ethvert Tilfælde vil dette, at de ere førte indenfor Linien, ikke sige, at Staten har givet Afkald paa Forbring, saafremt den kan blive god. Vi have troet, at enhverformelt Forbring, Statskassen har, ikke bør kunne udsluttes

uden ved et Votum af Rigsdagen, hvad enten nu et saadant gives igjennem Finantsloven eller igjennem Regnskabet, og at Statsrevisionen ikke har Myndighed til i Forening med Regjeringen at udslutte nogenformelt Forbring, selv om den for Tiden maatte anses at være nok saa usikker.

Ordføreren: Jeg skal give den ærede sidste Taler fuldkommen Ret i, at den Forbring, hvorom der her er Tale, vistnok ikke er ført indenfor Linien efter nogen Beslutning af Rigsdagen; jeg troer i det Hele taget, at der albrig nogensinde har været taget Beslutning angaaende slige Ting i Rigsdagen, og jeg veed ikke engang, hvorledes en saadan Beslutning skulde fattes, at en saadan Forbring skulde føres indenfor Linien. Forbring er, hvis ikke min Hufommelse bedrager mig, ældre end Rigsdagen, og allerede derved maa Spørgsmaalet være bortfaldet. Men hvad jeg skal tillade mig at fremhæve for det ærede Medlem, er dette, at, da Forbring er ført indenfor Linien og saaledes ikke er bleven medregnet under Communitetens Formue, stiller den sig ganske anderledes end en Forbring, der er ført i Linien, og som derved er medregnet under vedkommende Stiftelses Formue. Det er denne Forskjel, som Udvalget har lagt til Grund for sine Endringsforslag, ibet det i det ene Tilfælde tilraader at lade Mindretallets Indstilling udgaae og i det andet Tilfælde tilraader at opretholde den. — Hvad det første Spørgsmaal angaaer, som det ærede Medlem berørte, nemlig Spørgsmaalet om Expeditionssecretairenes Sædtillæg, da har han ikke klart opfattet Forskjellen ved den dobbelte Sædtillægsberegning, som vore Lønningslove indeholde. Hadde det ærede Medlem klart opfattet denne Forskjel, vilde han ikke have misforstået Finantsudvalgets Betænkning, men fundet den fuldstændig overensstemmende med, hvad der er udtrykt af Udvalget, og som ganske vist ogsaa stemmer med en klar og rigtig Forstaaelse af Lønningslovene. Det Tilfælde, der forelaa, og om hvilket det ærede Medlem oplæste nogle Linier af Finantsudvalgets Betænkning, er dette: Der var i Finantslovsforslaget optaget et Sædtillæg til Expeditionssecretaire-